

veittir. Hvorri deildarstjórn er heimilt að ráða vísindalega menntaðan ritara til 157 undirbúnings styrkveitinga, eftirlits með hagnýtingu styrkja og til annarra tækni- 28/2 '58 legra starfa. Laun hans ásamt öðrum kostnaði við framkvæmd laga þessara skulu greidd úr vísindasjóði.

Styrkur er að jafnaði ekki veittur nema eftir umsókn. Stjórn deildar getur þó boðið vísindamanni eða forráðamanni rannsóknarstofnunar fjárstyrk til ákveðinna rannsókna. Styrkur er veittur til eins árs í senn, en heimilt er að veita sama aðila styrk oftár en einu sinni.

Deildarstjórnir setja í samráði við stjórn vísindasjóðs reglur um það, hvernig umsóknir eigi að vera úr garði gerðar, hvernig haga skuli úthlutunum og greiðslu á styrkjum og með hverjum hætti styrkþegi skuli gera grein fyrir rannsóknum þeim, sem hann vinnur að með styrk úr sjóðnum.

Stjórn deildar getur átt frumkvæði að rannsóknum á tilteknum efnum og skipulagt þær. Deildarstjórnir, svo og stjórn vísindasjóðs, skulu kosta kapps um að hafa samvinnu við aðra aðila, sem veita fé til vísindalegra rannsókna eða fást við að skipuleggja þær.

7. gr.

Stjórn vísindasjóðs hlutast til um, að gefin sé út tilkynning til birtingar á opinberum vettvangi um styrkveitingar úr sjóðnum eftir hverja úthlutun. Enn fremur skal stjórnin gefa út árlega skýrslu um starfsemi sjóðsins og fjárreiður.

Reikningar sjóðsins, sem endurskoðunardeild fjármálaráðuneytisins endurskoðar, skulu birtir ár hvert í Stjórnartíðindum.

8. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt lögum nr. 51 5. júní 1957, um vísindasjóð, öðlast þegar gildi.

Menntamálaráðuneytið, 28. febrúar 1958.

Gylfi Þ. Gíslason.

Birgir Thorlacius.

REGLUGERÐ

um kennaramenntun í söng og tónlist.

158

1. júní

1. gr.

Tónlistarskólanum í Reykjavík veitist réttur til að sérmennta og útskrifa tónlistarkennara við almenna skóla í landinu. Námstími sé tveir vetur. Um inntökuskilyrði, námsefni, námstilhögun og próf verði settar sérstakar reglur.

2. gr.

Brottfararpróf úr kennaradeild Tónlistarskólans veitir réttindi til söng- eða tónlistarkennarastöðu við barna-, unglinga- og framhaldsskóla landsins, og heitir sá tónlistarkennari, er því prófi lýkur.

3. gr.

Kennaraskólinn heldur áfram að útskrifa söngkennara á sama hátt og verið hefur, og gilda þar um þær kröfur, sem nú eru gerðar. Söngkennarapróf úr kennaraskólanum veitir réttindi til söngkennslu í skólum skyldunámsstigsins. Þó skulu þeir,

158 sem lokið hafa tónlistarkennaraprófi, ganga fyrir í þeim skólum, er hafa sérkennara 1. júní í söng.

4. gr.

Samvinna Tónlistarskólans og Kennaraskólans um sérmenntun söng- og tónlistarkennara skal hagað á þann veg, að Kennaraskólinn veiti kennaranemum Tónlistarskólans kennslu í uppeldisfræði, kennslufræði og heilsufræði. Þar á móti veiti Tónlistarskólinn söngkennaraefnum Kennaraskólans kennslu í tónlist, eftir því sem við verður komið.

5. gr.

Þeir, sem söngkennaraprófi ljúka í Kennaraskólanum, skulu eiga þess kost að ljúka tónlistarkennaraprófi að loknu eins vetrar námi í Tónlistarskólanum, enda séu sömu kröfur til þeirra gerðar og hinna, sem lokið hafa tveggja vetra námi þar.

6. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt lögum nr. 16 frá 1947, öðlast þegar gildi.

Í menntamálaráðuneytinu, 1. júní 1959.

Gylfi Þ. Gíslason.

Birgir Thorlacius

159

15. júní

R E G L U R

um styrki og námslán til íslenzkra námsmanna erlendis.

Samkvæmt ákvæði í fjárlögum fyrir árið 1959, 14. gr. II. a, skal menntamálaráðuneytið setja reglur um skiptingu á fé því, sem veitt er til styrktar íslenzkum námsmönnum erlendis. Ákveður ráðuneytið hér með, að við úthlutun skuli fylgt eftirfarandi reglum:

1. Árlega skal 5 stúdentum, sem ljúka prófi á því ári og sýnt hafa sérstaka hæfileika til náms, veittur fastur styrkur, að upphæð 20 þúsund krónur. Sá, sem hlýtur slíkan styrk, heldur honum í allt að 5 ár, enda leggi hann árlega fram greinargerð um námsárangur, sem Menntamálaráð tekur gilda. Umsóknir um styrki þessa skulu auglýstar vor hvert að loknu stúdentsprófi, og úthlutar Menntamálaráð styrkjunum fyrir 1. september.

Menntamálaráð setur nánari reglur um styrkveitingar þessar.

2. Íslenzkir námsmenn erlendis, aðrir en stúdentar þeir, sem hlotið hafa fasta styrki, skulu eitt eða tvö fyrstu námsárin fá námslán eingöngu. Við ákvörðun um upphæð námslána skal tekið tillit til mismunandi dvalarkostnaðar í löndunum, þar sem námið er stundað. Þessi regla, um námslán eitt eða tvö fyrstu árin, gildir þó ekki um þá, sem lokið hafa fyrri hluta sérfræðináms hér á landi. Er Menntamálaráði heimilt að veita þeim námsstyrki þegar á fyrsta námsári erlendis.
3. Heimilt er Menntamálaráði að auglýsa og veita sérstök námslán, hærri en hin almennu lán, til að styrkja efnilega nemendur, er leggja vilja stund á þær greinar, sem sérstök þörf er fyrir sérmenntun í.
4. Því fé, sem eigi hefur verið ráðstafað, þá er hinir föstu styrkir og námslán á fyrsta og öðru námsári hafa verið veitt, skiptir Menntamálaráð milli þeirra, sem eru við framhaldsnám. Mega lán og styrkir vera mishá, eftir mikilvægi þess náms, sem lögð er stund á, og eftir dvalarkostnaði í löndum, þar sem námið er